

ITT ERDŐ VOLT

KONCZ ISTVÁN

és amikor
reggel a víz felett,
mint tündér álcák,
úgy szikrázott a nap,
az erdő is dzsungellá nőtt,
illúzió, farkas s a köd —
mint hallgatás, vagy alkalom —
konok magány-jelképek
között —
ó csak a társtalant
bízta már, hogy van
ami örök, abból
mi van és volt
s amiért érdemes
ez a requiem
a kiirtott erdő felett.

Kanizsa, 1981. szeptember